

вирішення. Крим є тимчасово окупованою територією, і вирішення долі культурного надбання, як ніколи, залишається актуальним. Це стосується збереження культурних цінностей нерухомих пам'яток, у тому числі внесених до Списку всесвітньої спадщини UNESCO, які відтепер перебувають в управлінні російської держави. Ці питання необхідно вирішувати на державному рівні із залученням міжнародних організацій - Європейського Союзу, Ради Європи, UNESCO, які підтримують Україну і висловлюють готовність до посередництва між Україною і Росією. Цілком своєчасним є проведення спільної наради представників властей від української і російської сторін, на які покладено захист культурних цінностей та охорона культурної спадщини і укладання спеціальної угоди з питань, котрі врегулюють статус культурних цінностей Музейного фонду України, а також культурної спадщини. Важливою, на нашу думку, є пропозиція Міністерства культури України щодо управління культурою на тимчасово окупованій території Криму за міжнародного посередництва.

Список використаних джерел:

1. Кармазіна Н.В. Нариси розвитку історичного краєзнавства в Криму (1954-1991 рр.) - Сімферополь, 2005. - 320 с.
2. Охорона, використання та пропаганда пам'яток історії та культури в Українській РСР (Збірник методичних матеріалів в шести частинах). Григор'єва Т.Ф. Частина п'ята. Вивчення, охорона і спорудження пам'яток історії та культури в Криму, як один з напрямків краєзнавчих досліджень. - К., 1983. - С. 67 - 78.
3. 5. Україна - ЮНЕСКО - постійне представництво //Режим доступу [//unesco.mfa.gov.ua/ua/Ukraine-unesco/cooperation/](http://unesco.mfa.gov.ua/ua/Ukraine-unesco/cooperation/)
4. Скуридин А.А. Заметки по истории паспортизации памятников города Севастополя в советский период //Праці Науково-дослідного інституту пам'яток охоронних досліджень. - Вип. 7. - К., 2012. - .556 с.

Актуальні питання правового статусу коледжів та технікумів

Середа Р.М. - магістр права

Науковий керівник: завідувач кафедри загально-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент - **Мозоль Н.І.**

Нещодавно стало відомо, що вищі навчальні заклади I-II рівня акредитації, а це коледжі та технікуми, втратять статус вишів.

У зв'язку з тим, що до коледжу або технікуму школяр може вступати після 9-го класу, маючи неповну середню освіту. За всіма міжнародними класифікаціями, не можна здобувати вищу освіту, не здобувши повну загальну.

Відповідно до цього, Міністерство освіти та науки України затвердило Концепцію розвитку освіти на 2015-2025 роки, яка передбачає приведення у відповідність національної освіти міжнародним стандартам [1].

Серед основних завдань, визначених у Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, є реформування професійно-технічної освіти згідно з європейськими стандартами шляхом розроблення та сприяння прийняттю у новій редакції Закону України «Про освіту».

Юридичний статус вищих навчальних закладів I-II рівня акредитації планують закріпити у новому законі “Про професійну освіту”, яким планують передбачити існування двох її рівнів: кваліфікований робітник та молодший спеціаліст (майстер, організатор виробництва) та передбачити можливість інтеграції молодшого спеціаліста із ступенями вищої освіти.

Департаментом професійно-технічної освіти Міністерства освіти і науки України та ініціативною групою розроблено проект Закону України «Про професійну освіту» із залученням зацікавлених сторін: органів виконавчої влади, галузевих академій наук, організацій роботодавців, керівників професійно-технічних навчальних закладів та громадськості.

В Україні дійсно величезна кількість ВНЗ, які не підкріплені ані кваліфікованим викладацьким складом, ані матеріально-технічною базою. У нас більше ВНЗ, ніж у провідних країнах Європи.

Міністерство освіти і науки України нарешті оформило своє бачення освітньої реформи у зміни до закону «Про вищу освіту», але він містить низку суттєвих недоліків, які стосуються діяльності та розширення автономії малих, зокрема приватних (про якість освіти у яких, звичайно, можна сперечатися) вищих навчальних закладів, і навіть можуть призвести до їхнього розчинення серед ВНЗ-гігантів. Отож, чи й справді зміни до закону «Про вищу освіту» ставлять під загрозу існування якісної освіти в країні та якою буде вища освіта у разі прийняття нового законодавства?

Буде вилучено поняття «неповна вища освіта», «базова вища освіта» та «повна вища освіта».

Та, напевно, найбільш резонансними пунктами законопроекту є ті, які передбачають запровадження нової класифікації вищих навчальних закладів: коледжі (не менше тисячі студентів, підготовка бакалаврів), професійні коледжі (не менше 500 студентів, підготовка молодших спеціалістів).

Відтак варто очікувати, що ВНЗ таки поменшає: менші приєднуютимуться до більших або перетворяться на коледжі.

Керівники навчальних закладів мають самі зрозуміти своє становище. Навчальні заклади, які не будуть «тягнути» на університет, мають вливатися до великих університетів.

Список використаних джерел:

1. Концепції розвитку освіти України на період 2015 //Режим доступу // <http://www.mon.gov.ua/ua/pr-viddil/1312/1390288033/1414672797/>